

Jentetur i eks-Jugoslavia

Etter å ha hatt lyst til å dra til Makedonia i mange år fant jeg ut at tiden nå var kommet til å realisere den drømmen. Maria (del Carmen Kolstø) fant ut at hun også ville hive seg med. Vi hadde tre og en halv uke på oss før vi måtte være på FIM Rally i Estland - tid nok til også å få med seg de andre landene i tidligere Jugoslavia.

TEKST: JEANNE ANDERSEN
FOTO: MARIA DEL CARMEN KOLSTØ

Ble ikke noe planlegging. Fant ut at vi ville ta alt på sparket. Men begge var ganske lei av motorveien nedover i Europa, så vi var veldig enige om å ta toget et stykke. Det kan sterkt anbefales. Enkelt å finne frem til toget i Hamburg.

Parkerte syklene på toget rundt middagstid lørdag, og et døgn senere trillet vi av i Rijeka i Kroatia. Må innrømme at jeg lurte fælt på hva jeg hadde begitt meg ut på nå. Heten slo i mot oss på stasjonen, og jeg er IKKE noe glad i veldig varme. Vi fikk nå pakket på, og la i vei sørover langs kysten. Første stopp ble Senj, en liten koselig by ved havet. Enkelt å få leid et rom i sentrum. Vi tok en liten sightseeing først, før vi dro til sjøen og fikk avkjølt oss litt i vannet.

Split

Dagen etter satte vi kursen videre sørover. Fulgte først E 65 langs havet. Etter hvert tok vi av på RV

13 mot Grácac, for å se litt oppi fjellene også. Det var enormt flott, mye å se på langs veien. Er nok det flotteste landskapet jeg noen gang har kjørt i. Vi tok oss god tid ned til Split. Der forvillet vi oss først inn i byen for å finne overnatting. Svetten rant, og den gamle Harley'en min var ikke noe fornøyd. Fant ut at prisene på hotell var mer enn vi var villige til å betale, så vi kjørte til første tettsted, der det krydde av motell og rom til en billig penge.

Dagen etter hoppet vi bare på en buss inn til sentrum. Måtte jo ta en titt i gamlebyen. Den var nesten ubeskrivelig. Vi tilbrakte hele dagen der. Salgsbodene rett utenfor måtte også sonderes. Rett utenfor en av bodene fikk vi se et skilt der det stod "Biker". Ble selvsagt nysgjerrige på dette. Det viste

seg å være en butikk med MC-klær og diverse stash. Samme priser som hjemme, så det ble ingen handel. Utvalget var ikke av de største heller. Jenta bak disken var imidlertid veldig trivelig og tok noen telefoner rundt omkring og undersøkte om MC-treff for oss. Det viste seg at det var ett førstkommande helg, inn i Hercegovina mellom Split og Dubrovnik. Det passet oss midt i blinken. Men da måtte vi tidlig opp neste dag så vi kunne få sett Dubrovnik dagen før treffet.

Dubrovnik

Ingen problem å komme seg av sted tidlig på formiddagen. Hadde lært at inn i store byer skulle vi ikke rote oss, så vi stoppet i et lite tettsted før byen og leide oss et rom. 20 euro per pers med bad og dusj

Syklene våre blir lastet på toget i Hamburg

På treff i Hercegovina. Vi spiser hjemmelaget gulash.

på rommet. Syklene fikk stå oppe på terrassen - under drueklasene. Skikkelig idyllisk var det.

Vi hoppet i dusjen, og tok første buss til sentrum. Hadde en lang dag i gamlebyen. Har alltid hørt at den var veldig flott, men hadde ikke drømt om at den var sååååå flott! Den bare må oppleves. Dagen etter begynte vi med et bad i sjøen. Hadde god tid siden det ikke var så mange mila til treffet. Vi hadde fått nok kultur for noen dager, så det passet ypperlig med treff og en god fest. Måtte passere tre grenseoverganger for å komme dit. Fra Kroatia til Bosnia-Hercegovina var det bare å kjøre gjennom. Likedan ut av Bosnia-Hercegovina og inn i Kroatia igjen. Så var det over til Bosnia-Hercegovina igjen. Måtte bare vise passet. Det passet oss bra da Maria hadde glemt det grønne tørket. Bilene måtte vise det, men vi slapp. De så nok hvordan svetten silte når vi sto stille og kanskje de syntes litt synd på oss?

På treff

Treffet var greit å finne - etter at vi hadde spurt hvilken side av byen det lå på. Det var ganske langt innover i skogen, på en sandvei. Vi fikk opp teltet midt inne på plassen. Det var som et bra norsk treff, bortsett fra at vi ble behandlet som kongelige. Alle ville gjerne prate med oss, men det var ikke så veldig mange som kunne engelsk, så de som kunne det hadde fulltidsjobb med å oversette. Det var herlig hjemmelaget mat alle dagene. En ting er sikkert: Jeg skal nedover dit på treff igjen.

Mostar

Søndagen var hard å våkne til. Var ikke helt i form. Hadde nok hatt det litt for gøy på lørdagen. Vi hadde funnet ut at dagene forsvant rimelig fort, så det var best å ta raskeste vei til Makedonia. En av treffdeltakerne, Mila, visste om en snarvei og tilbød seg å følge oss det første stykket. Vi takket gladelig ja til det. Spesielt siden vi da måtte gjennom Mostar, en by vi var blitt anbefalt å ikke kjøre i. Var visst ikke helt trygt der ble vi fortalt. Så vi var veldig fornøyd med å ha fått guide. Da fikk vi også anledning til å få se den berømmelige brua som var blitt bombet og så gjenoppbygd. To av kompisene på R-syklar tok oss igjen før byen og ba oss på noe å drikke. Det endte med

lunch på kafeen til han ene. Tiden fløy, men omsider kom vi oss videre - fortsatt med Mila som guide.

På villspor

Over fjellet skilte vi lag med guiden og takket for hjelpe. Hadde ikke kjørt så lange biten alene før vi ble stoppet av politiet (...og det skulle ikke bli den siste gangen vi ble stoppet!). Vi hadde kjørt litt for fort, noe som kostet den nette sum av 40 kroner.

Kjørte så videre mot Fóca. Trodde vi. Synes det var vel langt, så ved neste bensinfylling prøvde vi å spørre. Med fingerspråk og kart fikk de forklart at det var noen mil siden vi passerte der. Hvordan kunne vi vite at Fóca ble skrevet på den måten? Klokka var blitt halv åtte, så vi fant ut at vi like godt kunne legge oss inn på det eneste motellet som var der. 280 kroner for et

dobbeltrom. Ikke noe å si på det. Alltid godt å sove i en seng etter noen netter på treff i telt.

Neste morgen var det samme vei tilbake, og nå fant vi riktig vei. Alt gikk greit helt frem til grensa inn i Serbia. Der måtte vi frem med det grønne tørket - som Maria ikke hadde med seg. Så hun måtte kjøpe egen forsikring, noe som kostet 73 Euro, i kontanter. Det hadde ikke vi, så vi måtte tilbake og sørover noen mil til neste grenseovergang. Der fantes det en minibank i nærheten, så hun fikk tatt ut penger.

En motvillig italiener

Litt forsinket kunne vi dra videre. Det gikk greit helt til grensa inn til Montenegro. Vi viste passet og ble vinket videre. Men det ville ikke Ducati'en til Maria. Midt på grensestasjonen oppå heia sa den stopp. Inn til siden med den. Absolutt ALLE skulle hjelpe. Av med kåpedeler og sjekke alt av ledninger. Litt mer avansert enn den gamle Shovel'en min. Omsider gav alle tollerne og de andre opp og ringte etter mekanikere. Fant egentlig ikke noe feil, men etter mye om og men startet den med startkabler. Den ene mekanikeren måtte jo teste sykkelen før Maria fikk den tilbake. Det var på bakhjulet frem og tilbake gjennom toll.

Kosovo

Timene hadde fløyet og vi fant ut at vi ikke rakk frem denne dagen heller. Fant ut at vi skulle ta inn på et vintersportshotell oppi fjellene før Kosovo. Var blitt frarådet å kjøre til Kosovo, så vi fant det best å legge oss inn mens vi ennå var i trygge Montenegro. 40 Euro for dobbeltrom med frokost var det ikke noe å si på. Kjørte over fjellet mot Péc. Grensa ut av Montenegro gikk greit. Tok bare litt tid da tollerne måtte prøvesitte syklene og ta bilder. Men da vi kom til grensa inn i Bosnia ble det litt venting. Forsikringer fra andre land gjelder ikke der, så alle måtte kjøpe egen forsikring. Det tok litt tid mens en mann satt og skrev ut disse.

Så bar det videre til Pristina i Kosovo. Det var meningen at vi skulle ta av før byen og ut på motorveien mot Makedonia. Men den avkjøringen fant vi ikke, og plutselig var vi midt inne i sentrum. Svetten rant, og Harley'en ble irritert. Men vi kom oss da på riktig vei til slutt og kjørte ned til

Sammen med guiden vår i Mostar, byen med den berømte broen som ble ødelagt under krigen, men som nå er bygget opp igjen.

grensa. Dvs., Ducati'en stoppet igjen, så det var av med kåpa og rugge litt i det elektriske før den startet igjen.

Når det gjelder Kosovo så var vi litt skeptiske til å kjøre gjennom. Vi var blitt advart av alle vi snakket med. Det forekom fortsatt litt skyting der, så det var ikke trygt. Men vi så ikke noe til det. Det var jo en del bomba hus og masse hus fulle av kulehull. Men det ble også bygd nye hus over alt.

Skopje

Vi var glade da vi så grensa til Makedonia. Men, der ventet flere problemer. Kom ikke inn uten det grønne tørket der heller, nei. Vi fikk skrapet sammen nok penger så vi omsider kunne komme oss inn i landet. Vi ble plukket opp på en bensinstasjon rett før Skopje og fulgt til et hotell i byen. Ikke av de flotteste, men greit nok. Og trivelige eiere. Det tok ikke mange minuttene etter vi var kommet før vi ble hentet av vennene våre. De tok oss med til en kjempetrivelig makedonsk restaurant i utkanten av byen. Vi ville gjerne smake på typisk mat og drikke fra dette landet. Det ble plassert ut store fat med alt mulig rar mat. Helt herlig. Drikken derimot vet jeg ikke hva jeg skal si om. Det var vel en slags snaps. Ikke akkurat som norsk hjemmebrent, men kunne minne litt om det. Bare litt mer krydret. Etter en stund smakte den imidlertid fortreffelig. Det gikk med et ukjent antall mugger av denne drikken. Og selvsagt en del flasker vin. Makedonsk vin er veldig bra. Har ikke smakt en dårlig vin derfra ennå.

Hovedveien hadde blitt helt ødelagt av en flom noen måneder tidligere, men vi kom oss da ned til slutt.

Etter hvert havnet vi på musikkpuben Jukebox. Det ble en sen natt. Avsluttet på gatekjøkkenet til Zoran. Måtte jo smake hans berømte Burek med yoghurt til. Godt å komme hjem til senga etter det. Vi fikk sett oss litt rundt i Skopje på dagene. Kveldene ble tilbrakt på puber og nattklubber. Men vi ville nå se litt mer av landet når vi først var der. Vi pakket på syklene igjen og dro av gårde med noen av gjengen derfra. Kjørt først helt sørpå til byen Dorjan. Den ligger ved en innsjø og er en skikkelig turistby. Fikk ikke se så mye av byen da det var en gjeng der nede som ventet på oss. Det var rett på restaurant og der ble vi til det var leggetid.

Artikkelforfatteren med utsikt over den vakre, kroatisk byen Split

Sightseeing i Makedonia

Dagen etter kjørte vi litt nordover igjen. De ville gjerne vise oss den gamle brua fra Aleksander den stores tid. Det var den gamle hovedveien. Brua var fikset litt oppå, men underdelen var den gamle. Ved elva under brua hadde de laget til en bar og en flott badeplass. Det var masse folk der ute i ødemarka.

Litt lenger nordover igjen stoppet vi ved den berømte byen Stobi, en by fra Aleksander den Stores tid. Maria tok med fotoapparatet og tok en runde. Vi andre var så varme at vi fant oss et bord i skyggen og kjøpte is og noe kaldt å drikke. Jeg er ikke laget for å tåle bortimot 40 grader. Det var så varmt at når jeg lå i rundt 100 og kjørte i T-shirt var det som å ha en stråleovn på full effekt rett foran meg. Ikke behagelig. Maria og jeg ville innom Ohrid. Det er en turistby vestpå, ikke så langt fra Albania. Makedonerne likte

ikke å slippe oss av sted alene - vi var jo gjester i landet deres. Men omsider fikk vi dra. Vi måtte imidlertid sende melding med en gang vi kom frem og si hvor vi stod, så skulle vi bli hentet.

Fem minutter etter ankomst kom en motorsykel kjørende. Det viste seg å være en vi hadde truffet flere ganger på FIM Rally. Neim het han og drev restaurant "Neim". Han hadde også rom til leie. Det lå i starten av gågata, så det var jo veldig sentralt. Billig var det også. Han hadde spesialpriser for motorsyklister. Syklene sto greit parkert i gågata utenfor restauranten. Så skal du til Ohrid er det helt topp å bo der. Og skal du til Makedonia, så må du bare innom Ohrid. Makedonia er et gjestfritt og flott land å dra til. Det var andre gangen min der, men første gang på MC. Og det blir ikke den siste.

Nordover til Estland

På vei nordover mot Estland og FIM-Rally dro vi innom Route 66 i Ungarn. Hadde lest om det i et tidligere nummer av MC-bladet. Kjempetrivelig sted. Hadde en del problemer med Ducati'en hele veien oppover. Men tirsdag formiddag kom vi endelig fram til stedet i Estland hvor FIM Rally gikk av stabelen - etter å ha sittet hele natta i en redningsbil med syklene bakpå.

Rally'et var like bra som jeg hadde ventet. Vet jo at Esterne er utrolig flinke til å arrangere treff. Pleier å være på Jogevatreff nesten hvert år. Dette året var intet unntak. Passet fint da det var helgen etter FIM. Fikk tatt en tur ut til Saaremaa, den største øya i landet. Hadde noen trivelige dager der før jeg dro til fastlandet for å besøke kjente.

Det ble noen herlige uker i Estland og Latvia før jeg dro over til Finland en stund og deretter videre hjem. Det ble nesten 8 uker på tur. En helt topp ferie. Kan vel si at det var den beste ferieturen noensinne.

Har reist i Estland i 8 år og stortrives. Men må nok innrømme at det tidligere Jugoslavia er drømmestedet å dra til. Alle landa er utrolig flotte. Folk er veldig hjelpsomme og det er fremdeles veldig billig der. Det er grunnen til at jeg kan ta meg så lang ferie. Gleder meg allerede til neste gang jeg skal nedover. Kanskje til sommeren?

Hos gode venner i Makedonia. Her sammen med Sanja, ved et bord fullt av makedonske spesialiteter.